

Dret a decidir i presos, en la cimera Generalitat-Estat

El govern català força els dos temes en l'ordre del dia de la comissió bilateral, que es reunirà dimecres a Barcelona

Maragall i Batet, reunits per preparar la cimera ■ EFE

S'obre la porta per investigar el rei emèrit pel cas Corinna

Anticorrupció indaga l'encàrrec a Villarejo

finques Pous
 Administrem el teu habitatge amb **TOTAL GARANTIA DE PAGAMENTS**
COBERTURES EN CAS D'IMPAGAMENT:
 ARAG
 6 mensualitats garantides
 Despeses d'advocat i procurador
 Reclamació d'actes vandàlics fins a 3.000 €
12 MESOS GRATUÏTS PER A NOVES ADMINISTRACIONS
 www.fiquespous.cat
 MATARÓ
 C/ Pujol 20 · 08301 · 93 790 39 45
 fiquespous@fiquespous.cat

EL PUNT AVUI +

1,20€

DIVENDRES • 27 de juliol del 2018. Any XLIII. Núm. 14710 - AVUI / Any XL. Núm. 13580 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P6,7

David Bonvehí. President del Partit Demòcrata Europeu Català (PDeCAT)

“Crec que la gent vol unitat d'acció”

PDeCAT • “No n'oficiaré el funeral; els associats a la Crida han de decidir què volen ser i ja veurem després què fem amb el partit”

MADRID • “Si no hi ha solucions polítiques per a Catalunya i els presos, el nostre suport serà cada cop més complicat”

NACIONAL

P14

Els taxistes van protagonitzar una marxa lenta en la segona jornada de vaga ■ EFE

Foment pacífica el taxi

El ministeri permet la regulació dels VTC que va aprovar Barcelona

Europa-Món

P20-21

Sánchez descarta eleccions anticipades

Europa-Món

P22

Casado fulmina el sector de Sáenz de Santamaría

Problemes d'humitats?
 Nova solució ELECTRO-FÍSICA
HUMITAT-STOP
 Elimina les humitats
“SENSE OBRES”
 Truqui'ns i li farem un diagnòstic gratuït del seu problema d'humitat 678 323 938
 ni una gota més!
HUMITAT-STOP
 www.humitat-stop.com
 Antoni Pagès
 Distribuidor per la província de Girona
 c/ Freixes, 6 · 17753 ESPOLLA (Girona)
 T. 972 563 418 · M. 678 323 938
 antoni.pagesespolla@gmail.com

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Andreu Pujol

Si no fos

Estant al cas de la premsa diària es podria arribar a pensar que a l'independentisme català hi ha grans discrepàncies

en aquests moments. No em refereixo a les saníssimes diferències ideològiques que hi pugui haver entre liberals, socialdemòcrates i anticapitalistes, molt útils per arribar a abastar sectors de la societat molt diferents, sinó en allò referent a l'estratègia que cal seguir per arribar a la independència. Si de la premsa passem a la propaganda, semblaria que al govern català hi ha dues formacions completament divergents, gairebé irreconciliables, unides per un fil molt prim. L'una seria pragmàtica i pacient, partidària de prendre's temps per repensar el camí mentre es procuren captar noves adhesions a la causa, mentre que l'altra seria abrandada i envalentida, disposada a la desobediència immediata si no fos per qui sap què. La clau de la distinció entre uns i altres, però, rau en aquest "si no fos". No descobrirem pas res si

Simular el desacord pot ser que ajudi a diverses de les causes particulars, però el que és segur és que no ajuda gens a la causa comuna

diem que l'actual estat de la qüestió emana dels vaivens i indecisions del mes d'octubre passat i de l'acatament conjunt i unànime, encara que a desgrana, del llastimós 155 i de les eleccions imposades. Paradoxalment, la mateixa formació política que alimenta la tensió interna reclamant microdesobediències sense recorregut al poder legislatiu, és la que en deixa indemne el poder executiu, que és qui pot posar en marxa la macrodesobediència de començar a signar els decrets que van quedar sense rúbrica a finals del mes d'octubre.

El "si no fos" és el mateix càlcul, exactament el mateix, que ha fet tot-hom: que ara no hi ha el crescendo que va culminar amb l'1 d'octubre, que es va perdre l'empenta i que es necessita temps per posar-se a rumiar i a convèncer. Per què, aleshores, tota aquesta cridòria contínua? A quin motiu responen tots aquests debats abrandats? Simular el desacord pot ser que ajudi a diverses de les causes particulars, però el que és segur és que no ajuda gens a la causa comuna.

La vinyeta

Fer

Ombres d'Estiu

Imma Merino

Només la ventilació és pura

No sé per què ahir vaig publicar que escrivia durant una tempesta real d'estiu mentre la ficció d'Emily Brontë em duia a les tempestes hivernals a *Wuthering Heights* (*Cims Borrascosos*). L'adjectiu *wuthering* descriu "l'agitació atmosfèrica a què està sotmès l'indret en temps de tempesta", sigui aquesta a l'hivern, l'estiu o en qualsevol altra estació, encara que, evidentment, s'hi manifesti de manera diferent. De fet, a propòsit de tal agitació atmosfèrica, Lockwood, el narrador, afirma: "En totes les èpoques, deuen tenir una ventilació pura i saludable; es pot endevinar la força del vent del nord, quan bufa sobre el marge, per l'excessiva inclinació d'uns quants avets esquifits que hi ha a l'extrem de la casa i per una filera d'arços esprimatxats que allarguen totes les branques en la mateixa direcció, com si demanessin almoïna al sol."

El cas és que encara que, de moment, no n'hagi deixat constància en aquestes "ombres", he avançat prou en la lectura de la novel·la fins arribar a un passatge en què, narrat per la serventa Nelly mentre li explica a

“Ha entrat, i nosaltres amb ell, en el món inquietant de Cims Borrascosos on només la ventilació deu ser pura i saludable

Lockwood quina és la història dels habitants vius i morts de Cims Borrascosos i de la Granja dels Tords que ell ha llogat, un personatge clau "desapareix" durant una tempesta d'estiu amb llamps esfereïdors. Però devia haver retingut que, durant una tempesta hivernal, Lockwood s'ha de refugiar a Cims Borrascosos sense que Heathcliff, el propietari, mostri cap signe d'hospitalitat. A la casa també hi troba

Joseph, un criat renoc i malintencionat sempre disposat a invocar Déu per amenaçar els humans; una noia esquartera que li sembla bellíssima ("la carona més exquisida que havia tingut el plaer de contemplar") i que té uns ulls oscil·lants entre el menyspreu i la desesperació; i un jove rude del qual suposa que és fill de Heathcliff i que, tot i pensar que seria una parella xocant, està casat amb la noia. No n'encerta ni una: ella, Catherine Linton, és la vídua del fill de Heathcliff; ell, Hareton Earnshaw, és el fill de l'anterior propietari, també mort, de la casa. Lockwood se sent "fora de lloc en aquell gentil cercle familiar" abans que la criada Zillah l'acompanyi d'amagat cap a una cambra on l'amo mai no ha deixat que ningú s'allotgés. Lockwood és a la cambra de Catherine Earnshaw, el fantasma de la qual se li apareix en un somni terrible després d'haver tafanejat en la biblioteca de l'estança. Ha entrat, i nosaltres amb ell, en el món inquietant de Cims Borrascosos on només la ventilació deu ser pura i saludable. Un món també ple de tempestes interiors.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castellón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neorològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/et8ext>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

No hi han entès res?

Pablo Casado, que és aquest senyor que té un màster en dret autonòmic i local per la Universitat Rey Juan Carlos I (i que com a vostè i a mi l'hi van aprovar convalidant-li 18 de les 22 assignatures, sense assistir a classe i entregant quatre treballs que entre tots plegats no sumaven ni noranta pàgines); Pablo Casado, deia, va ser ahir a Barcelona per presidir la reunió de la nova executiva del PP espanyol. Si tenim en compte que en aquesta nova executiva del PP l'exministre Jorge Fernández Díaz (sí, el de l'operació Catalunya) ha estat designat com a nou secretari d'Interior i Llibertats, ja no sé si val la pena continuar, perquè sembla un acudit. Però em sembla que sí. Continuaré. Perquè el nou líder del PP, Pablo Casado, va dir ahir que vol "llançar un missatge de reconciliació" a la societat catalana (ens deu veure molt malament!) i que vol posar fi a "la ira" que es veu que pa-

“Casado diu que vol posar fi a la ira dels catalans i que en té la recepta: més Codi Penal. Brillant

tim. Un cop que va venir el registrador de la propietat Mariano Rajoy a presidir una executiva del PP a Barcelona la seva recepta va ser prometre una pluja de milions. Casado no. Casado té una altra recepta: vol reconciliar-nos tornant a intentar forçar l'aplicació de l'article 155 i incorporant al Codi Penal els delictes de sedició impròpia i de convocatòria il·legal d'un referèndum. No fos cas, diu, que a Pedro Sánchez, atrapat com es veu que està en mans dels independentistes, se li acudís pa-

tar un referèndum a Catalunya. Són bons, aquests populars. Diu que ens volen ajudar a treure'ns de sobre aquest patiment, aquest furor, aquest enuig i aquesta ira que es veu que patim i ens recepten Codi Penal (més Codi Penal). Pixen cada cop més fora de test (amb perdó de l'expressió), i suposo que és gràcies a aquests discursos tan profunds i elaborats que s'han guanyat a pols la brillant implantació que tenen a Catalunya (els seus tristos quatre diputats al Parlament). Qualsevol que ahir sentís Casado es podria pensar que no hi han entès res, del que passa a Catalunya. A mi em sembla que sí. Ho han entès tot. Per això ja han renunciat a Catalunya i ara es dediquen a fer discursos en clau espanyola, ni que sigui provocant més ira d'aquesta que diuen que volen combatre. Ho han entès tot. I saben que sí, que ens n'anem. Per això diuen el que diuen.

EDITORIAL

El conflicte al sector del taxi

El sector del taxi fa temps que està en peu de guerra per la irrupció de les empreses de cotxes de lloguer amb conductor (VTC), que ofereixen un servei similar però amb l'agilitat i comoditat d'una aplicació mòbil i uns preus molt inferiors als del taxi tradicional. Més enllà dels beneficis objectius per a l'usuari, es pot entendre que els taxistes se sentin amenaçats pel que consideren una competència deslleial per la falta de regulació d'aquestes empreses. En aquest sentit, és lògica la protesta i legítim el dret a la vaga en defensa dels seus interessos laborals. El que no és acceptable des de cap punt de vista són les agressions als empleats i vehicles d'aquestes companyies que alguns grups de taxistes en vaga van perpetrar dimecres a Barcelona. Cal condemnar amb rotunditat aquestes accions, que a més agreugen el problema, i denunciar els seus autors.

La solució només es trobarà a mig camí entre els dos bàndols i amb l'ajut d'una nova regulació del sector que inclogui el taxi i les empreses de VTC, que protegeixi la lliure competència i l'interès dels consumidors, però també el dels treballadors que porten anys o dècades prestant aquest servei. La normativa metropolitana, reactivada ahir per la retirada del recurs del ministeri de Foment al TSJC, va en aquesta direcció, però caldrà anar més enllà. El taxi haurà d'acceptar que la globalització, les noves tecnologies i l'aparició de l'anomenada economia col·laborativa han modificat el seu món com ho han fet en altres sectors i s'hi hauran d'adaptar com més aviat millor per ser competitius, i, alhora, les empreses de VTC, com ara Uber i Cabbify, també hauran d'acceptar una regulació quant a impostos i llicències que no discrimini els taxistes. I és a l'administració a qui correspon liderar aquest acord.

De reüll

Rosa M. Bravo

L'imperi dels cactus

Els cactus estan de moda. Només cal mirar una revista de decoració o passar per una botiga moderneta per veure'ls en estat natural, convertits en gerros o, fins i tot, en forma de flotador. Són molt macos, els cactus. Els arbres, però, no sembla que passin pel seu millor moment. No em refereixo a aquests pobres que són arrasats pels paorosos incendis forestals —creuem els dits perquè malgrat la calor els nostres boscos se'n mantinguin al marge, de la devastació que sacseja ja alguns països— sinó a aquells que cauen víctimes de les excavadores. A Castelldefels n'hem tingut un exemple fa pocs dies. Un pla urbanístic d'aquells que semblaven enterrats ha ressuscitat amb tal força que ha arrasat gairebé mig centenar de pins al bell mig de la ciutat. La pineda que dècades enrere recorria el litoral del Baix

No serveix de res dir que guanyem zona verda si ens manca el verd

Llobregat és cada cop més una trista ombra del que va ser en el passat. A l'Hospitalet fa mesos que veïns i partits polítics parlen d'"arbricidi" per qualificar el pla municipal que ha de substituir un miler d'arbres de la ciutat i que per ara ha deixat molts carrers sense ombra. El pi més antic de la ciutat, per cert, va ser també víctima d'un pla urbanístic. Quines ciutats volem? L'imperi de la plaça dura? No serveix dir que es guanya zona verda perquè així ho diuen els plànols quan aixequem la vista i ens manca el verd. Els cactus són molt bonics, però punxen i no fan ombra.

Les cares de la notícia

PRESIDENT DEL PDECAT

David Bonvehí

Consens independentista

El nou president del PDeCAT és figura de consens entre els diversos sectors del partit i una de les seves prioritats és refer la relació i el consens amb ERC amb vista als pròxims mesos, en què la unitat de l'independentisme és clau per governar i alhora negociar una sortida política amb el govern espanyol.

PRESIDENT DEL PP

Pablo Casado

La nova planta

El nou líder del PP es va estrenar a Barcelona exhibint la divisió amb el sector encapçalat per Sáenz de Santamaría i la falta de credibilitat del seu missatge de llibertat i reconquesta en clau catalana, on els ciutadans li atorguen només quatre diputats, amb la inclusió del referèndum al Codi Penal.

PORTAVEU DE LA COMISSIÓ DE LA DIGNITAT

Josep Cruanyes

Persistència i dignitat

Una dècada després de l'inici del retorn dels anomenats Papers de Salamanca, la Comissió de la Dignitat continua demanant al ministre de torn, ara és José Guirao, que enllesteixi el trasllat, aturat des del 2011 per Rajoy. La persistència de la comissió contrasta amb la poca paraula del govern espanyol.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Trama Gürtel

El president del Partit Popular, Mariano Rajoy, diu que ell només es dedica a la política i que ho ignora tot de la trama Gürtel.

10
anys

Amb comptagotes

La comissió mixta preveu només tres transferències menors. Dirigents socialistes no entenen el rebuig català a la proposta de Solbes.

20
anys

Nous aliats

Els nacionalistes del País Valencià i les Illes Balears inicien contactes amb CDC per estudiar la seva incorporació a la Declaració de Barcelona.

Full de ruta

David Portabella

Visita al CNI

La ministra de Defensa, Margarita Robles, va estrenar la cartera obrint a la premsa per un dia el Centro Nacional de Inteligencia (CNI). Si el lector no en va llegir res al diari l'endemà no és culpa seva: és que cap periodista del diari hi va ser convidat. I no és perquè el CNI sigui un club exclusiu que exigeix una gran capacitat professional al visitant, perquè Francisco Nicolás Gómez, l'artista anteriorment conegut com a *Pequeno Nicolás*, hi tenia entrada lliure quan era un adolescent amb el graduat escolar i prou. I què m'he perdut de la visita al CNI?, preguntarà el lector amb curiositat sobre el centre d'espies amb seu a l'avinguda Padre Huidobro sense número de Madrid i que dirigeix des de fa nou anys Félix Sanz Roldán.

Com que a Madrid s'acaba sabent tot –fins i tot si passa al CNI–, el lector ha de saber que, en la visita, Robles no va mostrar cap sala dedicada a imams confidents pagats amb fons reservats. Robles no va mostrar tampoc cap sala

“El CNI no té dossiers de persones”, va dir la ministra Robles al final de la visita guiada. Què es pot esperar d'un centre d'espies que té un web on explica què és i què fa?

dedicada als agents que van col·locar balises al cotxe de matrícula belga de Carles Puigdemont i el van seguir per Europa. Robles, de fet, no va ni mostrar una vitrina on contemplar a distància –com la *Gioconda* al Louvre– les balises –*chicharras* en l'argot dels espies del CNI– que van portar el jutge Pablo Llarena a somiar abans que la justícia alemanya el despertés dient-li que la seva prosa és d'impossible traducció. Si a aquestes altures la curiositat del lector ja decau, que sàpiga que Robles ni va mostrar la sala de l'USB de Corinna, ni la sala que il·lustra el duel que lliuren Félix Sanz Roldán i el comissari José Villarejo pel regnat de les clavegueres estatals... “El CNI no té dossiers de persones”, va dir la ministra Robles al final de la visita guiada. Què es pot esperar d'un centre d'espies que té un web on explica què és i què fa? “Osti tu, doncs vaja uns espies!”, exclamaria l'Eugenio. I ara, estimat lector, provi de repetir sense riure: El CNI no té dossiers de persones, el CNI no té dossiers de...

Tribuna

Joan Abril Español. Filòleg

L'esport com a norma

En un dels actes del Centre Excursionista de Catalunya a finals del segle XIX, Pompeu Fabra sentenciava que “tothom, i especialment els qui estem sotmesos a les disciplines intel·lectuals, hauríem de practicar un esport o un altre”. Una altra manera d'expressar la coneguda citació provinent de la sàtira del poeta romà Juvenal (segle D), que expressa l'aspiració d'un esperit equilibrat en un cos equilibrat: *mens sana in corpore sano*. Per combatre el sedentarisme, Fabra practica regularment la natació, el tennis i l'excursionisme. Amb l'excursionisme, Fabra combina l'exercici físic i el gaudi del paisatge amb el treball de camp lingüístic, un hàbit que també havien practicat, entre altres, mossèn Alcover, Francesc de B. Moll o el mateix Joan Coromines, i gràcies al qual la ciència lingüística ha avançat notòriament.

COM DECLARAVA FA UNS DIES el meu amic i company Dani Meseguer, entrenador del Club d'Atletisme Terres de l'Ebre, quan fem esport es produeix alliberament d'endorfines, substància que, entre altres coses, afavoreix sentir-se bé després de l'exercici físic. També l'esport fa disminuir el

grau d'agressivitat, d'ira, d'ansietat, d'angoixa i de depressió, i també la sensació de fatiga. La pràctica d'un esport dona més energia i més capacitat de treball al nostre cos i també ens ajuda a relacionar-nos amb altra gent.

TOTS AQUESTS BENEFICIS els podem veure, en part, resumits en la definició que el nostre insigne filòleg va fer l'any 1932 en el Diccionari general de la llengua catalana: “esport [angl. sport] m. Joc o exercici corporal en què es fa prova d'agilitat i destresa o de força, i que aprofita al cos i a l'esperit, al qual dona promptitud, ardidesa, tenacitat, etc., com són els jocs de pilota, la natació,

l'excursionisme, etc.” Fixem-nos com la “prova d'agilitat i destresa o de força” és un benefici per al cos i l'esperit, el qual es vesteix de valors que actualment tenen un alt prestigi socialitzador, ja que una persona tenaç i coratjosa gaudeix normalment d'excel·lents virtuts. Per contra, el Diccionari de la llengua catalana de l'Institut d'Estudis Catalans fa una definició més descriptivista o acadèmica del terme esport, ja que hi lleva les aportacions profitoses per al cos i l'esperit, i se cenyeix a esmentar la pràctica individual o col·lectiva i la finalitat lúdica o competitiva. Veiem, per contra, com el Mestre mostra en el diccionari general una clara implicació especial en els exercicis corporals, una mostra més de la importància de l'esport com a pràctica beneficiosa per a la salut física i mental.

L'AFECCIÓ PER L'ESPORT de Fabra no és tan sols lúdica, sinó també normativa, sobretot per la indefugible necessitat d'afrontar amb perfectes condicions físiques les obligacions i els compromisos intel·lectuals amb la societat i el país. Uns reptes que el Mestre no hauria pogut assolir exitosament sense tenir l'esport com a norma.

“L'afecció per l'esport de Fabra no és tan sols lúdica, sinó també normativa

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

'Rattus'

Les clavegueres de l'Estat espanyol comuniquen directament amb les clavegueres del subsòl urbà. Una comunitat, sota les llambordes, ben alimentada, ben ensinistrada i amb carta blanca per fer el que vulgui quan abandona els seus amagatalls i surt al carrer. Acostumen a passejar de nit, alguns d'ells treballen també al matí, uniformats, sempre en grup, cercant preses fàcils, en inferioritat numèrica i de condicions. Són com petites plagues formades per individus violents que a banda d'agredir periodistes i ciutadans, disparar balins als balcons que no els agraden, cremar ateneus i insultar i escopir vianants portadors de llaços grocs, profereixen amenaces de mort, canten consignes franquistes i van impuneament per la via pública amb bengales enceses mentre els Mossos i la Policia Local, i no

diguem res de *las fuerzas de seguridad españolas*, desvien la mirada cap a una altra banda. Segons els fiscals prevaricadors, els sediciosos som uns altres. Té alguna cosa a dir sobre aquest tema, conseller Buch? Una primícia: tothom sap qui són. Gràcies, Jordi Borràs, per la teva dignitat sense fissures.

JOAN XURIACH FUSTÉ
Barcelona

La democràcia no és això

De vegades em pregunto com és possible que acceptem un discurs, que vol ser dominant, que afirma que l'Estat espanyol o el francès són democràcies. Com el mateix mot diu, sols n'hi ha a partir de l'existència d'un poble, i no basta que algú digui “tu formes part del meu poble” perquè ho siguis. De fet, això representa un acte de violència. L'Estat espanyol i el fran-

cès són imperialismes violents. Ho és qualsevol estat que no admeti l'autodeterminació dels pobles. No tinc cap mena de dubte que al PP, al PSC-PSOE i a Ciutadans els deu sorprendre que se'ls digui que són violents i que l'actuació del seu Estat practica el terrorisme d'estat. En realitat, si creguessin en la democràcia, els espanyolistes (i els polítics francesos) haurien de fer una vaga de fam fins que no hi hagués un reconeixement polític dels pobles. Però em temo que prefereixen la violència estructural que no la justícia: el manteniment de presos polítics, de causes obertes, d'exiliats, no són més que formes d'exercir aquell terrorisme.

FERRAN GRAELL I DENIEL
Barcelona

Vull acabar la col·lecció

El 18-10-2017, vaig començar una col·lecció. Es tractava de la pàgina d'aquest diari on es reivindicava la llibertat dels Jordis. Eren uns fulls fets per diverses persones: dibuixants, fotògrafs, dissenyadors... i molta gent anònima amb gran imaginació per exigir justícia i llibertat. Pensava, il·lusa de mi, que s'acabaria aviat, que podria emmarcar i penjar totes aquestes obres en un pany de paret. Però al cap de 17 dies ja n'eren dues, les pàgines: ara demanàvem la llibertat dels presos polítics. I a partir del 24 de març, a sota de cada original ja hi havia tres dades: 159, 142 i 1 dia a la presó. Us imagineu els fulls que acumulo? Fins avui no hem aconseguit el propòsit pel qual es fan totes aquestes expressions artístiques plenes d'enginy, lluita i veritats. Vull acabar la col·lecció, ara! Volem la llibertat de tots els polítics empresonats injustament.

La frase del dia

“Si algú es pensa que arreglant rodalies aporta alguna solució a la situació política, no és així”

Sergi Sabrià, PRESIDENT DEL GRUP D'ERC AL PARLAMENT

Tribuna

Juan-José López Burniol. Notari

L'home que deia la veritat

En una carta del 23 de maig de 1961, Josep Pla escrivia a Agustí Calvet –Gaziel– aquestes paraules: “Vaig anar a Gryon-sur-Bex, cantó de Vaud, a veure (Josep) Pijoan. Em donà molts records per vos, i en digué que vos éreu una de les poques persones del país que diuen la veritat. «Sobre tot digueu a Calvet –em recalca– que digui sempre la veritat.» Una setmana després, Gaziel contestava Pla i li deia, referint-se a Pijoan: “Ha estat una de les forces vitals i una de les energies humanes més formidables que Catalunya hagi tingut modernament; i el país, compost de nyeus-nyeus i d'hàbils *profiteurs*, en aclaparadora majoria, mai no l'entengué ni l'estimà com calia, deixant-lo extraviar-se per vies mortes i terres llunyanes. Fou una pèrdua miserable, sobre tot per Catalunya, terra mancada fonamentalment d'homes com ell, (...) que estimen per damunt de tot la veritat, com Sainte-Beuve, que deia allò de *le vrai, le vrai seul*”.

DES D'AQUESTA PERSPECTIVA, Gaziel li diu a Pla: “Per damunt de les nostres diferències de temperament i de vida (...) vós i jo som autènticament catalans, pastats d'aquell mateix terrós d'on va sortir el nostre gran Muntaner de Perelada. Som, ademés, racionalistes, realistes, liberals, tolerants, comprensius: enemics instintius de totes les nigromàncies que enterboleixen l'esperit dels homes i enfosqueixen el món.” Unes característiques que determinen una actitud davant la vida: “Vós i jo hem estat sempre sincers i independents –tot el que humanament ens ha estat possible– de cara als nostres públics. Mai no hem explotat els ideals que hem servit, per treure'n profit personal, sinó més aviat al contrari: sovint, el nostre desinterès i la nostra fidelitat ens

han estat perjudicials. No hem rebut mai càrrecs ni honors de ningú, ni dels nostres afins, ni dels que remenaven les cireres que nosaltres contribuïem, evidentment, a collir. I ara, sobretot, després del gran desastre col·lectiu –català i hispànic–, quan tanta de gent ha canviat o prova de canviar de camisa, (...) nosaltres seguim estant allà on érem, malgrat la dissort, malgrat la persecució, (...) vós en la vostra fecunda soledat del Mas Pla, jo en aquest silenci i aquest desert de Madrid.”

AQUESTA LLIBERTAT DE PENSAMENT l'apliquen tots dos al seu país, i fa que Ga-

“La correspondència entre Pla i Gaziel dibuixa una mateixa realitat, la d'una Catalunya plural i diversa, hereva d'una història rica i complexa, que batega per sota de les dificultats immenses d'aquell moment

ziel escrigui el 30 de desembre de 1950 que “aquest país, amic Pla, també té el seu tarannà personal, com tot fill de mare, i és el de no admetre com situacions estables més que dugues: la tirania i l'anarquia, però que s'assemblen tant que un ja no sap on comença l'una i acaba l'altra”. I aquesta mateixa llibertat de pensament inspira el perfil que Pla dibuixa de Gaziel: “Calvet és partidari de coses més equilibrades, més benignes, més plausibles i, fet i fet, menys buides. És partidari de no desorbitar les coses per permetre que puguin ser pensades, païdes, governades i perfeccionades per la intel·ligència i l'activitat humana, per evitar en tot cas el caotisme i l'anarquia. Això el porta a una concepció de Catalunya com nucli social”. És aquesta civilitzada concepció de Catalunya la que fa lamentar a Gaziel “la descomposició del catalanisme en faccions fraticides”, i la que el fa veure Portugal “com una mena de Catalunya afortunada que m'enamora”.

TOTES AQUESTES IDEES, reflexions i expansions es troben en un llibre publicat recentment: *Gaziel i Josep Pla. Estimat amic. Correspondència (1941-1964)*, amb edició a cura de Manuel Llanas. Recull una àmplia majoria de textos inèdits. Tots reflecteixen una mateixa realitat: la d'una Catalunya plural i diversa que batega per sota de les dificultats immenses d'aquell moment, hereva d'una història rica i complexa, amb unes virtuts potents i unes limitacions òbvies, i amb unes individualitats de gran categoria que han contribuït des de la seva llibertat, preservada amb rigor, a fixar una imatge fidel del seu país el qual han descrit tal com el veien. Així ho diu Pla de Gaziel: “Digué sempre el que volgué manifestar amb un sentit indubtable.”

De set en set

Josep Maria Casasús

Ciència clara

Catalunya és una primera potència mundial en motorisme de competició. Ho és també des del segle XX en art, arquitectura, disseny. Ho és, des de finals del XIX, en periodisme i divulgació de la ciència. Ho és en termes relatius. És a dir, si comparem els resultats i el prestigi assolits en aquests camps amb aquells que presenten nacions més grans en territori i en nombre d'habitants. Acaba de sortir un llibre titulat *De la linotípa al ordenador* (Editorial UOC) que, des de l'experiència personal, mostra que el periodisme ha intervingut, de diverses maneres i en diversos suports, en la projecció i socia-

lització de la ciència a casa nostra. El seu autor, Vladimir de Semir, és un professional rellevant de la generació que va renovar una tradició catalana que avança en la idea –inspirada en Snow– que la ciència és cultura. Per tant, cal explicar-la d'una manera clara per incorporar com més gent millor al seu coneixement. Fa uns deu anys, Sergi Cortiñas va publicar part de la seva tesi doctoral amb el títol *Història de la divulgació científica* (Eumo Editorial), on emmarca l'escola catalana de comunicació científica en els grans corrents universals de l'especialitat. Els vincles amb aportacions foranes en aquest camp ja els trenaren successius capdavanters: Ramon Turró, Comas i Solà, Ors, Joaquim Xirau, Crexells. Uns i altres, els d'abans i els d'ara, decidits, com Semir, a explicar la ciència d'una manera clara i amb el rigor que ens anivella amb les pràctiques periodístiques més solvents d'arreu.

lització de la ciència a casa nostra. El seu autor, Vladimir de Semir, és un professional rellevant de la generació que va renovar una tradició catalana que avança en la idea –inspirada en Snow– que la ciència és cultura. Per tant, cal explicar-la d'una manera clara per incorporar com més gent millor al seu coneixement. Fa uns deu anys, Sergi Cortiñas va publicar part de la seva tesi doctoral amb el títol *Història de la divulgació científica* (Eumo Editorial), on emmarca l'escola catalana de comunicació científica en els grans corrents universals de l'especialitat. Els vincles amb aportacions foranes en aquest camp ja els trenaren successius capdavanters: Ramon Turró, Comas i Solà, Ors, Joaquim Xirau, Crexells. Uns i altres, els d'abans i els d'ara, decidits, com Semir, a explicar la ciència d'una manera clara i amb el rigor que ens anivella amb les pràctiques periodístiques més solvents d'arreu.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

La bilateral serà l'1 d'agost, a Barcelona

Estat i Generalitat pacten incloure a l'ordre del dia un ambigu dret a decidir

El TSJC decideix avui sobre Uber i Cabify

L'Estat retira les mesures cautelars i es fa el primer pas per posar fi a la vaga del taxi

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

David Bonvehí President del Partit Demòcrata Europeu Català (PDeCAT)

“No he vingut a oficiar el funeral del PDeCAT”

FUTUR “Els associats a la Crida han de decidir què serà, i ja decidirem després què fem amb el partit” **MADRID** “Si no hi ha solucions polítiques per a Catalunya i els presos, el nostre suport cada cop serà més complicat”

Òscar Palau
BARCELONA

Després d'una assemblea convulsa, David Bonvehí va ser triat el cap de setmana president del PDeCAT, com a figura de consens entre els diversos sectors.

Creu que el partit està pacificat?
El PDeCAT n'ha sortit tal com és, divers, però vull creure que amb una unitat d'acció clara. I sent conscient que ha comès alguns errors a l'hora de gestionar la mateixa assemblea.

Errors com ara quins?
Els debats de fons sobre com s'ha d'organitzar el partit s'haurien de fer amb més antelació. Acostumem en els congressos a decidir-ho tot massa ràpid i sense el debat necessari, a vegades sembla que no es vulgui debatre amb profunditat els temes. Els debats han de ser abans i han d'allunyar-se de personalismes.

L'assemblea va estar marcada pel llançament de la Crida Nacional pocs dies abans. Ja ho sabien, que es presentaria?
No sabíem els dies concrets, però sí que feia temps que parlàvem amb el president Puigdemont que llançaria una proposta de caire transversal, un moviment al qual de manera individual es podrien sumar les persones. No en coneixíem les característiques, que de fet estan per definir, però en certs moments

el debat dins del partit s'ha barrejat amb la qüestió de la Crida.

El PDeCAT, com a partit, participarà en aquesta definició?
L'assemblea ha aprovat que els nostres associats hi han de participar individualment, junt amb els impulsors, però com a partit no hem de ser l'actor que impulsi la Crida, no va d'això.

A l'executiva hi haurà partidaris de la integració i de la dissolució del PDeCAT. Amb qui està?
Vull estudiar totes les possibilitats, primer hem de veure com serà la Crida. Jo no he vingut a oficiar el funeral del PDeCAT, ni crec que ningú de l'executiva. Els seus associats han de definir què serà aquest moviment, i els del PDeCAT ja decidirem després què fem amb el partit. Els passos han de ser aquests.

No vol personalismes, però l'assemblea l'ha marcada el debat entre puigdemontistes i pascalistes. De qui està més a prop?
No puc respondre perquè jo soc David Bonvehí, tinc un perfil propi. Només puc dir que tinc plena sintonia política amb el president Puigdemont, com hem demostrat des de l'antiga direcció del partit, que li hem estat lleials, però també tinc total confiança i sintonia amb la Marta. Hi he treballat molt bé.

Ella és la gran damnificada de l'assemblea. Se l'ha tractada bé?
No crec que sigui la principal

damnificada, però sí que crec que ha tingut un tracte molt injust, sobretot a la premsa i l'opinió pública. Ha fet molt bona feina aquests dos anys en condicions extremadament difícils.

Qui manarà ara al partit: David Bonvehí o Carles Puigdemont?
Jo reconec el lideratge polític i moral del president Puigdemont, però el màxim responsable soc jo, i em dec als associats. Lideraran el partit els associats, a través de la meua persona.

Al final a l'executiva hi ha més pascalistes que crítics...
Jo diria que no. És una executiva que té continuïtat de l'anterior, és cert, però també incorpora diverses sensibilitats. I és també molt municipalista, territorialitzada, pensant en les eleccions del 2019 i la forta implantació territorial del partit.

Ja serà bona la convivència?
Puc assegurar que no hi ha dos blocs a l'executiva. L'única diferència és entre els que ja hi érem i els nous que s'incorporen, però veig amb relatiu optimisme que hi haurà unitat d'acció i tots serem lleials amb tots.

Per què ha desaparegut la figura de la coordinadora general?
Així es va votar en la ponència d'organització. Fa dos anys es va crear una presidència honorífica del president Mas, a qui a l'últim moment va acompanyar la Neus Munté, i la direcció ex-

David Bonvehí, aquesta setmana a la seu del PDeCAT ■ JOEL CODINA

ecutiva requeia sobre el coordinador general. Això ha canviat amb el pas al costat de Mas, ara s'ha considerat que no calia presidència honorífica i la figura es refon amb el coordinador en un president executiu, que soc jo.

Mas va tenir un paper discret en l'assemblea... Volgudament?
Sí, per nosaltres continua sent un referent, una persona que coneix bé per dins el partit, hi estem en permanent contacte.

Els exconsellers tampoc tenen cap càrrec orgànic. Per què?
Vam aprovar per assemblea que tots quatre, junt amb la presidència i vicepresidència, formarien una comissió, que també va ser votada. Se'ls reconeix el lideratge polític al partit i ens ajudaran a veure com transitem del PdeCAT a la Crida Nacional. Per

tant, tindran un paper important a l'hora de definir el moviment transversal, i veure com els associats hi podem col·laborar.

La seva llista va ser triada pel 65%, però el 30% en va votar una altra que demanava llistes obertes. Vostè hi està d'acord?
Sí, i el que faré quan puguem i haguem de tornar a discutir els estatuts, en la pròxima assemblea, serà proposar llistes obertes. En tot cas, la decisió és de la militància, i si va decidir aquest tipus d'elecció, ho hem d'acatar.

S'ha donat de baixa gent?
No. No taxatiu, fins i tot ho vaig preguntar arran de tots aquests moviments, i no hi ha baixes.

A Madrid s'han espantat molt amb aquesta nova executiva. Quan hi ha canvis en el partit hi

L'APUNT

Què amaga tanta violència?

Virtudes Pérez

La protesta dels taxistes em va agafar dimecres al passeig Lluís Companys de Barcelona. Crits, insults, fum negre, petards... Més tard vaig saber que havien assaltat alguns vehicles de les plataformes contra les quals batallen. Ahir al matí, un amic em va explicar que havia trigat hores a fer un trajecte que habitualment cobreix en 15 minuts. Més tard, vaig saber que

els taxistes havien col·lapsat les rondes i que no havien fet els serveis mínims als hospitals. De veritat és necessària tanta violència, de veritat no es pot lluitar pels drets laborals sense perjudicar tantíssima gent? O potser aquesta enorme virulència amaga la resistència d'un col·lectiu a acceptar que el món ja no serà mai més com abans.

Visitaré Junqueras perquè m'ho ha demanat. Crec que el que proposo, unitat d'acció, és el que vol la gent al carrer

govern i del Parlament, institucionalment ens han de marcar el camí, i hi serem a totes. I vull creure que els altres partits independentistes, també.

Al pacte de govern ja figuren accions estratègiques, però no s'ha fet res. Han quedat en paper mullat o quin rol han de tenir?

L'independentisme ha d'analitzar tot allò de bo que va fer fins al 27-O, que és la major part. També som conscients que ens va faltar una mica per fer efectiva la República, i s'ha d'analitzar què és. Com a Partit Demòcrata hem estat al costat de les decisions que aquests sis mesos ha pres JxCAT, no tenia sentit que no hi estiguéssim. El punt de partida que tenim ara és l'acord d'investidura entre JxCat i ERC. Per continuar endavant serà bo que els associats del PDeCAT col·laborin en l'espai transversal de la Crida; però, mentre no s'organitzi, serem a totes les taules on es parli de l'estratègia de futur, sigui amb altres partits o amb els grups parlamentaris. Més facilitats no podem donar.

Us fixeu un termini per pactar aquesta nova estratègia?

No es pot allargar. Mentrestant el que hem de fer és anar donant suport a totes les accions del govern, del Parlament, del Consell de la República, si ara s'engega, i continuar forçant decisions a Madrid perquè trobi una sortida política. I mentrestant tenim una feina molt important perquè des dels ajuntaments continuem construint República.

El PSOE ja ha dit que no acceptarà l'autodeterminació. Caldrà buscar un altre 'momentum'...

Aquest és un terme que utilitza el president Torra; hem de tenir present un objectiu polític claríssim, que és la independència,

S'hauria de repensar aquesta legislatura la llei de transitorietat, és un bon punt de partida entre els actors que la vam fer

i també el dret a l'autodeterminació. Com a partit mai hem fallat quan el president ha hagut de posar totes les eines perquè això sortís bé. Estarem al costat dels líders institucionals del país i de la mobilització ciutadana, de bracet amb les entitats.

En l'assemblea va reivindicar la llei de transitorietat. Creu que s'ha oblidat massa aviat?

Sí, era l'instrument per fer la independència de la llei a la llei. Era una llei molt treballada, molt positiva. I vaig dir que jo l'hauria aprovat passat el referèndum.

S'hauria de recuperar, creu?

Crec que és un bon punt de partida per tornar a parlar tots els actors polítics que la vam fer. S'hauria de repensar, perquè quan la vam fer no sabíem que l'Estat reaccionaria com ho va fer i, per tant, s'ha de redefinir segur. Però allà hi ha tots els elements estructurals que es necessiten per construir un estat.

Aquesta legislatura, s'entén... És evident. L'independentisme no pot estar aturat.

Ha d'acatar la mesa del Parlament les resolucions judicials?

L'independentisme ha de fer passos endavant, però han de ser efectius, i que la gent els noti. Que serveixin realment. Ara bé, la mesa del Parlament de Catalunya ha de garantir els drets polítics de tots els diputats, i ho està fent.

JxCat estava dividida sobre la suspensió de Puigdemont?

No és cert que hi hagués divisió. No sé si hi havia opinions discordants, però al grup no hi ha mai divisió entre independents i el PDeCAT; són 34 diputats i tots expressen les seves opinions, però en cap cas hi ha dos blocs.

Estem d'acord a impulsar llistes unitàries als municipis on fins ara l'independentisme no ha tingut possibilitats

Què creu que ha de fer la mesa sobre aquesta suspensió?

No conec amb exactitud la qüestió, però el 21-D JxCat ens vam presentar dient que en el moment que poguéssim investíem el president Puigdemont. Ens agradaria que tots els diputats mantinguessin tots els drets intactes, però no conec legalment com es pot fer això.

De moment han tret el sou als diputats; se n'ha de fer batalla?

Espero que el Parlament busqui els mecanismes perquè no sigui així. S'estan vulnerant drets polítics dels diputats, i demano a la mesa que trobi les solucions.

La pròxima gran contesa són les municipals. Quan decidiran sota quines sigles hi van?

Vam decidir que donaríem el paraigua de Junts per Catalunya a tots els municipis, acompanyat de la marca que cada candidat volgués. Intentarem que al màxim de municipis hi hagi un alcalde independentista, la nostra estratègia és aquesta. Si en els pròxims mesos, a través d'un moviment de caire transversal, es decideixen altres qüestions, com a partit les valorarem, però ara mateix som aquí.

Hi ha moltes iniciatives a favor de fer primàries republicanes per conformar una llista unitària. El PDeCAT hi està d'acord?

Estem d'acord en aquest plantejament en aquelles ciutats on l'independentisme no governa o fins ara no ha tingut possibilitats de governar, i l'independentisme hi és gairebé inexistent. Aquí estem disposats a estudiar aquestes fórmules transversals per maximitzar resultats. Ara bé, allà on tenim un alcalde independentista del PDeCAT hem de garantir el seu lideratge. ■

ha suspicàcies de tot tipus, joestic en disposició de dialogar amb tothom, per tant si algú té algun dubte, aquí estem.

L'ha trucat algú?

Sí, algú del PSOE tot i que no hem pogut parlar encara.

Deuen voler temptejar quina és la seva disposició al Congrés...

La disposició del PDeCAT dependrà de les actuacions de Pedro Sánchez i el seu govern. És evident que, si no hi ha solucions polítiques per a Catalunya i els presos polítics, el nostre suport cada cop serà més complicat.

Vostè va demanar fer les properes passes amb altres partits, sobretot ERC, que ha proposat el mateix: una estratègia conjunta. Com es canalitzarà això?

La primera visita que vull fer és

al president Puigdemont, disabte, i també vull anar a veure els presos de JxCAT per saber la seva opinió. I després també visitaré, perquè així m'ho ha demanat, el president d'ERC, Oriol Junqueras, perquè crec que el que jo demanava és el que vol la gent al carrer, la unitat d'acció. Aquest país només pot avançar si les principals forces independentistes sumen. Les passes han de ser conjuntes, treballades amb anterioritat.

L'assemblea també va aprovar la ponència política, que no difereix tant de la que va aprovar ERC... L'acord serà més fàcil?

L'independentisme està d'acord que cal fer la independència quan sigui possible, aprofitant les oportunitats que surtin dels pròxims mesos endavant. Com a partit estem a disposició del

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

“Vies per decidir el futur” en la cimera Estat-Generalitat

La comissió bilateral es reunirà dimecres a Barcelona amb una al·lusió ambigua al dret a decidir en l'ordre del dia ■ Torra hi inclou els drets i els presos, i Batet debatrà d'inversions i infraestructures

David Portabella
MADRID

El govern català obtindrà en el primer mes de Pedro Sánchez a La Moncloa el que Mariano Rajoy li havia negat sistemàticament durant els set anys en què va ser president espanyol: reactivar la comissió bilateral Estat-Generalitat. Set anys després de l'última reunió del juliol del 2011 quan qui presidia la delegació catalana era el demòcrata cristià Josep Antoni Duran i Lleida, la cimera es reactivarà l'1 d'agost amb un ordre del dia que inclourà tant la situació dels presos polítics com els “drets i llibertats a Catalunya, en relació amb les vies de participació democràtica dels ciutadans catalans per decidir el seu futur”, una ambigua al·lusió al dret a decidir.

L'exigència de la Generalitat tant de no oblidar els presos per no “normalitzar l'excepcionalitat” com d'abordar el dret a decidir era precisament el que havia encallat l'anunci de la data d'una cimera que les dues parts volen que consumi el desglaç iniciat en l'entrevista de Quim Torra i Pedro Sánchez a La Moncloa el 9 de juliol.

La delegació estatal que viatjarà a Barcelona esta-

Artadi va viatjar ahir a Madrid per mantenir la primera reunió presencial amb la ministra Batet (Política Territorial) ■ EFE

rà presidida per la catalana Meritxell Batet com a ministra de Política Territorial i Funció Pública, i en formaran part els secretaris d'estat de Política Territorial, Ignacio Sánchez Amor; Hisenda, Inés María Bardón; Infraestructures, Pedro Saura, i Relacions amb les Corts, José Antonio Montilla. L'equip es completa amb la delegada del govern espanyol a Catalunya, Teresa Cunillera. Pel que fa a la Gene-

Artadi manté la primera reunió amb Batet a Madrid

Després del desgel inaugurat el 9 de juliol per Quim Torra i Pedro Sánchez, els consellers han viatjat a Madrid per acostar posicions amb els homòlegs de La Moncloa, i així el vicepresident, Pere Aragonès, s'ha reunit amb la vicepresidenta, Carmen Calvo, i el conseller Ernest Maragall (Acció Exterior) visitava dilluns els ministres Meritxell Batet (Po-

lítica Territorial) i Josep Borrell (Afers Estrangers). Sense que constés en l'agenda pública prèvia, ahir va ser el torn de la consellera de Presidència, Elsa Artadi, que es va desplaçar al número 3 del passeig de la Castellana per mantenir la primera reunió presencial amb Batet per entrar “a fons” en el dossier català. La reunió d'ahir d'Artadi i

Batet arriba després que la relació telefònica entre les dues arrenqués de manera conflictiva, tot i ser les dues dones clau en la preparació de la cita Sánchez-Torra. La consellera de la Presidència va dur a Madrid la demanda a l'Estat de derogar la reforma local del PP i el respecte pels drets civils a Catalunya, en al·lusió als presos polítics.

ralitat, la presidència recau en el conseller d'Acció Exterior, Ernest Maragall, i la resta dels integrants són el vicepresident i cervell econòmic del govern, Pere Aragonès; la consellera de la Presidència, Elsa Artadi; la secretària general d'Acció Exterior, Mercè Salvat, i el delegat a Madrid, Ferran Mascarell.

Disputa per les agendes

Més enllà de posar fi als set anys d'incomunicació amb Rajoy, la Generalitat i La Moncloa lliuren una disputa per imposar les seves agendes. Si bé la delegació catalana hi acudeix amb els 45 punts llegats per Carles Puigdemont o el paper dels Mossos, però alhora enarborant el 46è del referèndum i els drets polítics, l'anhel de Batet és baixar al territori palpable de les inversions, la gestió de les infraestructures i el transport públic. El torcebraç de l'agenda ja es va plasmar en la cita del conseller Maragall amb Batet dilluns a Madrid, en què fins i tot va estar sobre la taula l'eventualitat de no reunir la bilateral si l'ordre del dia exclouia els presos i el dret a decidir.

A més de l'impuls a les llengües cooficials, Sánchez també ha obert la porta a recuperar en cimera d'estat la presència autònoma de les comunitats limítrofes, com seria el cas de Catalunya amb les cimeres Espanya-França. Un altre punt a abordar en la bilateral serà, precisament, la marxa i el calendari de treball de la mateixa bilateral. “És que no es reunia des de feia molt de temps”, avisen fonts de la cuina de la trobada sobre el desús del diàleg. ■

El Constitucional manté Turull i Rull a la presó

Redacció
BARCELONA

El Tribunal Constitucional va rebutjar ahir la petició d'excarceració dels exconsellers Josep Rull i Jordi Turull després que la defensa així ho sol·licités en el recurs d'empara al tribunal en considerar que la situació de presó preventi-

va en què estan des del març passat els dos polítics vulnera els seus drets a la participació política, la llibertat i l'accés a càrrecs públics. Recorden que, a més, Turull va ser empresonat el mateix dia que per segona vegada es votava la seva investidura a la presidència de la Generalitat.

En la interlocutòria pu-

blicada ahir, el tribunal explica que suspendre les resolucions del jutge Pablo Llarena relatives a les mesures cautelars que impliquen la presó preventiva de Rull i Turull equivaldria a “atorgar de manera anticipada l'empara”, malgrat que la mesura cautelar de privació de llibertat causi perjudicis irreparables.

Segons la interlocutòria, això no pot resoldre's en aquest incident cautelar, sinó quan el tribunal resolgui el fons de la queixa.

Respecte a l'eventual perjudici del dret a la participació en assumptes públics, el TC aclareix que “aquesta limitació es basa precisament en la situació de pres preventiu”, i hi afegeix que “l'objecte principal d'aquest recurs d'empara és exclusivament valorar l'ajust constitucional de les mesures cautelars de presó preventiva que mantenen les resolucions judicials impugnades”. ■

Jordi Turull i Josep Rull, durant un acte electoral ■ J. LOSADA

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTATTorra insta
els Mossos a
“desactivar”
els feixistesRedacció
BARCELONA

El president de la Generalitat, Quim Torra, va instar ahir els Mossos d'Esquadra a ser els garants de la “desactivació de l'amenaça” quan hi ha una agressió de caire feixista, com les últimes que hi ha hagut a Barcelona. En aquest sentit, el president va assenyalar que no és acceptable que hi hagi ciutadans que visquin “atemorits”. Va admetre la seva preocupació pels “brots de violència feixista” que s'estan manifestant últimament de manera “més desacomplexada. Segons Torra, cal combatre aquestes accions de la mateixa manera que cal combatre altres “xacres” de la societat com ara la del masclisme. Acompanyat del conseller d'Interior, Miquel Buch, el president de la Generalitat va recordar que els Mossos són els encarregats de garantir la llibertat d'expressió i opinió davant les amenaces “totalitàries” i ha lamentat que alguns partits i governs hagin volgut convertir el cos en “moneda de canvi o l'ase dels cops”.

Els quatre diputats de la CUP, al ple del Parlament del passat 6 de juny ■ BERNAT VILARÓ / ACN

La CUP perfila el seu front cap a la república amb una campanya fins a l'octubre

■ Proposen la creació d'espais que treguin poder als oligopolis ■ Aposten per un nou moviment social, al marge de l'ANC, per organitzar els actes al carrer

Emma Ansola
BARCELONA

Les Candidatures d'Unitat Popular (CUP) van posar en marxa ahir la campanya *Horitzó República* per exposar a la ciutadania els passos que cal fer per implantar els mandats de l'1-O, el 27-O i el 21-D.

En un moment en què es comencen a concretar nous espais polítics com el que impulsa l'expresident Carles Puigdemont a través de la Crida i davant

d'un escenari on ningú s'atreveix a descartar eleccions, els anticapitalistes també volen marcar perfil. Rebutgen el relat de primàries republicanes que promou l'ANC, les reformes de l'Estatut d'Autonomia, les comissions bilaterals entre Generalitat i Estat i un referèndum d'autodeterminació que veuen inviable.

En contraposició, el seu full de ruta es resumeix en l'exercici de la sobirania a través, primer, de la crea-

ERC no s'oposaria a Puigdemont

El portaveu del grup parlamentari d'ERC, Sergi Sabrià, va assegurar ahir que el seu partit no posaria cap problema en una hipotètica investidura de Carles Puigdemont com a president de la Generalitat si les condicions ho permetessin. “Si és un escenari possible, i fins ara no s'ha produït, no posem cap traves a aquest tema”, va sentenciar en ser preguntat en una

entrevista a *El Matí de Catalunya Ràdio*. Sabrià, a més, va remarcar que això relliga amb la voluntat d'ERC de “conserve les opcions a futur de tots els diputats suspesos, perquè no es poden vulnerar els drets ni obligar a renunciar a les actes”. Amb tot, Sabrià va posar l'èmfasi en el paper que Puigdemont pot tenir a partir d'ara en la internacionalització del procés.

ció de nous espais de contrapoder, ja sigui en ajuntaments, institucions públiques, entitats cíviques i cooperatives per tal que les empreses que fins ara actuen com a “oligopolis” comencin a perdre el control del mercat de l'energia, el financer o el tecnològic. Una proposta en aquest àmbit seria, per exemple, la remunicipalització dels serveis de l'aigua, que ja es porta terme en alguns municipis, o la creació d'una banca pública.

Un altre pas en el camí cap a la república és la “mobilització popular i massiva” arreu del territori, basada en la resistència pacífica i la desobediència civil. Per organitzar-la i dirigir-la, la formació aposta per crear una nova estructura de poder popular al marge de l'ANC.

Vídeos i vermuts

La constitució de l'assemblea de càrrecs electes i una política basada en la unilateralitat conformen les principals actuacions que els cupaires volen donar a conèixer en una primera fase de la campanya, d'ara fins al setembre, a través de l'emissió de vídeos a la xarxa. Ja a la tardor i fins a finals d'octubre, traslladaran el missatge polític a actes més populars com els *Vermuts per a la República* on s'inclouran xerrades i debats amb experts en diferents àmbits sobre la construcció d'aquests espais de sobirania energètica, alimentària, educativa, residencial, feminista, laboral i productiva, segons explica el membre del secretariat nacional i un dels responsables de la campanya *Horitzó República*, Joan Miró. ■

Convoca el
XXXVI PREMI
REINA SOFIA DE
FEMSA-SALAT COMPOSICIÓ MUSICAL

Amb una dotació de 35.000€, destinada a la música simfònica

S'admetran obres inèdites, no estrenades, rebudes fins al 31 de desembre de 2018, en el domicili social: Av. Diagonal, 549 08029 BARCELONA

Es poden consultar les bases a www.fundaciomusicalferrersalati.com

Festa Major de Coll de Nargó

Del 25 al 29 de Juliol de 2018

STRESEAND

LA VELLA LOLA

THE Chancelles

Per a més informació:

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

LA CRÒNICA

Emili Bella

Sopar groc amb Pablo Llarena

Cigrans, sardines en escabetx i meló, amb acompanyament de Pablo Llarena. Uns 300 comensals van sopar ahir a la presó Model en solidaritat amb els presos polítics per aconseguir fons per a l'Associació Catalana pels Drets Civils. Els actors Lloïl Bertran i Enric Cambray anaven llegint les interlocutòries del jutge del Tribunal Suprem, de manera que només la cuina d'Ada Parellada i Sergi de Meià va salvar els assistents d'una indigestió. "La indissoluble unitat de la nació espanyola"? Escridassada i cop de forquilla contra la safata metàl·lica en què se servia el sopar. "La independència de Catalunya"? Aplaudiments generalitzats. "Pablo Llarena Conde"? Llarguíssima repicada eixordadora i crits de llibertat i visca Catalunya. Un autèntic motí anti-Llarena.

"Volem que la gent copsi què és viure a la presó", explicava Parellada. És el segon sopar groc que organitza, després que patís el boicot unionista al seu restaurant a causa del primer. "Ho he notat, he tingut molt de suport després", assegurava. Aquesta vegada es va ajuntar amb Joan Lluís Bozzo, que hi va posar una escenografia tan exquisida com el

les menges. A les antigues cabines per a les visites hi havia pintats a les portes els noms dels presos polítics i a l'interior es podien sentir discursos de tots ells. El conseller d'Acció Exterior, Ernest Maragall, va entrar a les de Carme Forcadell i Oriol Junqueras per sentir la seva veu. "Els locutors no són tan diferents, la sensació és la mateixa, no deixa de ser una presó", va comparar la parella de Jordi Sánchez, Susanna Barreda. Duríssim.

Algunes cel·les de la galeria 5 amagaven més sorpreses. A la 451, per exemple, hi havia una urna de l'1-O. Unes portes més enllà havien engarjolat el rei espanyol Felip VI en forma de quadre de cap per avall, amb el lamentable discurs *aporellista* del 3 d'octubre sonant de fons. En una altra, un actor recitava poemes de Federico García Lorca. Especialment colpidora era una cel·la decorada amb dibuixos de nens petits. "Els fills també estem empresonats", denunciava un. A la galeria 2, una cantant interpretava amb un pianista el *Funeral Blues* de Benjamin Britten.

Els detalls estaven cuidats fins a l'extrem. Una sirena va anunciar l'hora de sopar, a les vuit en punt,

Maragall escoltant un discurs de Junqueras als locutors de la Model ■ E. B.

moment de formar cues al panòptic perquè es comencés a servir. Entre els comensals hi havia diferents familiars de presos polí-

tics i exiliats, com ara la parella de Raül Romeva, Diana Riba; el germà de Clara Ponsatí, Oriol, o l'esposa de Quim Forn, Laura Masvi-

dal, així com la filla gran del president, Quim Torra, disposada a "col·laborar en tot el que pugui".

"Això ens fa entendre molt millor com es viu des de dins, t'apropa molt més a la situació dels presos, especialment si estan injustament tancats, com és el cas", reflexionava Teresa Draper, de Barcelona. La Maria, la Joana, l'Esther i la Nuri venien de Girona. "No som capaços d'imaginar què és viure dins la presó, amb aquest sopar ens en fem només una mica a la idea", comentaven havent sopat.

No va ser fàcil aconseguir l'espai de la Model per al sopar groc, organitzat amb el suport d'Òmnium Cultural, amb el lema *El pa que s'hi dona*. L'Ajuntament de Barcelona tenia el temor que algú prengués mal per les patologies de l'edifici, segons va explicar Parellada. L'únic mal va ser la consciència col·lectiva dels empresonaments immerescuts.

Després del sopar, ajustat al que costa un àpat a la presó, encara hi va haver temps d'actuacions musicals, l'humor de Toni Albà i recital de poesia, al pati d'entrada, amb versos de Pere Quart i les seves *Corrandes d'exili*, més pertinents que mai.

PARLAMENT

Torrent, amb els afectats de l'1-O

El president del Parlament, Roger Torrent, va rebre ahir a la tarda a la cambra catalana una representació de l'Associació d'Afectats de l'1-O. Els

assistents a l'audiència eren Àlex Solano, Edgar Ollés, Virgínia Martínez i Marc Bosch. L'objectiu de l'associació, creada al gener, és tenir veu i

reclamar responsabilitats judicials per l'actuació policial. A l'octubre ja començaran les primeres visites per les denúncies d'afectats. ■ PARLAMENT

Assistència hospitalària i domiciliària

24h

Estic amb tu

On no pots ambar tu, hi ambem nosaltres!

* Servei personalitzat
* Som un equip de professionals que hi som per donar-te el suport que necessites. A tu i a la teva família.

Som auxiliars d'atenció domiciliària i auxiliars de geriatría
Treballem a tota la zona del Berguedà i el Bages

C/ Albèniz, 13, baixos - Berga - T. 93 821 05 88
M. 691 045 174 - sandra24081977@gmail.com